

med Engstelse imødfsee, er det Forsatnings-
sagen, der har sprængt Ministeriet, er det
noget af de andre store Spørgsmaal, som kunne
tænkes at ligge for i Fremtiden? Neil Mini-
steriet er opløst, efterat der i Rigsraadets
Landssting har fundet en Forhandling Sted
om denne Sag. Ministrene have indgivet
deres Dimission, efterat Justitsministeren har
staaet og forsvaret sig for en af Forsamlingerne.
Hvad siger denne Handling af de øvrige Mini-
stre, der have nedlagt deres Bestilling? Den
siger, at de ikke vedkjende sig Justitsministeren,
den siger, at ogsaa de have Tvivl om ham.
Jeg siger, at det er en stor Skam, at det har
skullet komme dertil i Danmark, at Regjeringen
lader en saadan Tvivl komme udenfor sin egen
Midte, for der at klares, istedetfor at gjøre
Alt, hvad der staaer i dens Magt, for at faae
den klaret indenfor sit eget Omraade. Der
tales saa meget om, at man skal styrke Konge-
dømmet og skabe en stærk Regjering, men dette
er ikke at styrke Kongedømmet, dette er ikke at
skabe en stærk Regjering, det er at føre os ind
i Undergang og Ødelæggelse.

A. Sage: Det ærede Thing vil erindre,
at jeg egentlig paa en Maade har Ordet fra
forrige Gang; jeg blev afbrudt midt i en
Sætning, og derfor fandt jeg det rimeligt, at
det høie Thing vil tilgive mig, om jeg atter
tager Ordet i denne Sag. Da jeg begjærede
Ordet, forudsatte jeg ganske vist ikke, at Sagen
vilde blive saa nøiagtig og vidtløftig behandlet,
som det er skeet, men jeg vil desuagtet tillade
mig nogle Bemærkninger. Det er anerkjendt,
at et agerdyrkende Folk udmærker sig ved en
vis Ro i Sindet og Mildhed i Sæder. Det
troer jeg ogsaa gjælder hertillands, og vi kunne
derfor taale Meget, men jeg troer tillige, at
vor Nationalcharacteer fordrer, at vi skulle re-
gjeres paa en ærlig, hæderlig Maade, at de
Folk, der staae i Spidsen for Regjeringen, ikke
maa være mistænkte for uhæderlige Handlin-
ger. Det forlange vi, og saa ere vi forresten
det lettest regjerlige Folk, der er til paa For-
den. Nu er der desværre fremkommet de mest
bestemte Sigtelser, støttede paa Kjendsgjer-
ninger, i et almindeligt bekjendt Blad, hvor-
ved Landets Justitsminister sigtes for saadanne

uhæderlige Handlinger, og i samfulde 3 Uger
siges der ikke et Ord fra Regjeringens Side
om disse Sigtelser, og endnu iasten have vi
kun hørt, at en Mand, som hedder Birch, og
som i meget ringe Grad er Medsthyldig, om
Nogen er sthyldig, har fra den ærede Justits-
minister, saavidt jeg forstod ham, faaet An-
modning om at anlægge Sag. Men Intet
videre er skeet. Trods al Taalmodighed og
Langmodighed kom det dog endelig saa vidt, at
Sagen kom for i Landsstinget. De Herrer
have vistnok læst, hvad der er udtalt, og de
ville altsaa erindre, at der med saa haarde
Ord, som jeg næsten ikke her vil gjentage, er
sagt, at naar Ministeren ikke kan klare for sig
og afbevise de Sigtelser, der ere stillede mod
ham, ere disse haarde, frygtelige Ord anvende-
lige paa ham. Nu har den ærede Minister
ikke villet gaae ind paa Enkeltheberne i Lands-
stinget, men har forbeholdt sig at give sit
Svar her i Rigsdagens Folkething. Han ven-
tede her paa Grund af Omstændigheder, som
jeg virkelig ikke rigtig kjender, og som man
siger ligge i Luften, at skulle faae en blidere
Medfart end i det andet Thing, og derfor har
han valgt dette Forum. Retfærdighed vil han
upaatvivlelig finde her i Thinget, men jeg er
overbeviist om, at Thinget ogsaa vil fordrer, at
han gjør Rede for sig. Det maa være, fore-
kommer det mig, slaaende for Enhver, der har
fulgt denne elendige Sag, at den ærede Mi-
nister og hans Ven ville agere som opdagende
Politi, men det hænder sig, uheldigt for dem,
at de selv blive opdagede. Vi have nu hørt
forskjellige Besvarelser fra den ærede Minister,
men det forekommer mig virkelig ikke, at disse
Svar egentlig indeholde mere end det, den
ærede Minister har sagt i Landsstinget. Jeg
har desværre ikke kunnet lade mig overbevise
om, at den ærede Minister nu virkelig har le-
veret sin Defension, og at han med den vil gaae
til Doms. Jeg kan ikke faae Andet ud af hans
Svar idag, end det, han har sagt i Landsstinget,
med nogle Variationer, men i Indholdet ganske
det Samme. Den ærede Minister er ganske
vist traadt op med stor Dristighed, stor Friskhed,
og har maastee troet derved at kunne erobre
Stemmer for sig, naar man faae, hvor aldeles
ugeneert og flink han var i en Sag, hvis Vægt